

LEIPCIGAS HARTA par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām

Pieņemta neformālajā ministru sanāksmē par pilsētu attīstību un teritoriālo kohēziju, kas notika
Leipcigā, 2007. gada 24.–25. maijā

PREAMBULA

LEIPCIGAS HARTA par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām ir dalībvalstu dokuments, kas izstrādāts ar Eiropas ieinteresēto pušu plašu un pārredzamu līdzdalību. Ņemot vērā Eiropas pilsētu problēmas un iespējas, kā arī to dažādās vēsturiskās, ekonomiskās, sociālās un vides atšķirības, dalībvalstu ministri, kuri ir atbildīgi par pilsētu attīstību, vienojas par kopīgiem principiem un stratēģijām pilsētu attīstības politikas jomā. Ministri apņemas

- savās valstīs uzsākt politisku diskusiju par to, kā valstu, reģionālās un vietējās attīstības politikās integrēt Leipcigas Hartas par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām principus un stratēģijas,
- izmantot integrētās pilsētu attīstības instrumentu un ar to saistītās īstenošanas pārvaldību, šajā sakarā izstrādājot jebkādu nepieciešamo programmu valstu līmenī un
- veicināt tādas līdzsvarotas teritoriālās organizācijas izveidi, kas balstās uz Eiropas policentrisko pilsētu struktūru.

Ministri pateicas Vācijai kā prezidentvalstij par sagatavoto ziņojumu "Integrēta pilsētu attīstība kā priekšnoteikums veiksmīgai pilsētu stabilitātei" un pētījumiem "Stratēģijas fiziskās vides uzlabošanai mazāk attīstītos pilsētu rajonos", "Vietējās ekonomikas un vietējās nodarbinātības politikas nostiprināšana mazāk attīstītos pilsētu rajonos", "Proaktīvas izglītības un apmācību politikas bērniem un jauniešiem mazāk attīstītos pilsētu rajonos" un "Ilgtspējīgs pilsētu transports un mazāk attīstīti pilsētu rajoni" ar paraugprakses piemēriem Eiropā. Minētie pētījumi palīdzēs visām pilsētām neatkarīgi no to lieluma efektīvi īstenot Leipcigas Hartā par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām noteiktos principus un stratēģijas.

Ministru paziņojums

Mēs, Eiropas Savienības dalībvalstu par pilsētu attīstību atbildīgie ministri, uzskatām, ka Eiropas pilsētas, kuras attīstījušās vēstures gaitā, neatkarīgi no to lieluma ir neizmērojama un neatkārtojama ekonomiskā, sociālā un kultūras vērtība.

Lai aizsargātu, nostiprinātu un turpmāk attīstītu mūsu pilsētas, mēs stingri atbalstām ES ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, kas pamatojas uz Lilles rīcības programmu, Roterdamas *Urban Acquis* un Bristoles vienošanos. Tādējādi vienlaicīgi un vienādā mērā būtu jāņem vērā visi ilgtspējīgas attīstības aspekti. Tie ietver ekonomisko labklājību, sociālo līdzsvaru un veselīgu vidi. Vienlaikus būtu jāvelta uzmanība kultūras un veselības aprūpes aspektiem. Pienācīga uzmanība jāpievērš arī dalībvalstu institucionālajām spējām.

Mūsu pilsētām ir unikālas kultūras un arhitektūras īpatnības, spēcīga sociālā integrācija un izcilas ekonomiskās attīstības iespējas. Tās ir zināšanu centri un izaugsmes un inovāciju avots. Tomēr vienlaikus tās negatīvi ietekmē demogrāfiskās problēmas, sociālā nevienlīdzība, atsevišķu iedzīvotāju grupu sociālā atstumtība, lētu un piemērotu mājokļu trūkums un vides problēmas. Ilgtermiņā pilsētas nespēs pildīt Lisabonas stratēģijā paredzēto sociālā progresa un ekonomiskās izaugsmes virzītājspēka funkciju, ja mums neizdosies saglabāt sociālo līdzsvaru pašās pilsētās un starp tām, nodrošinot to kultūras dažādību un nosakot augstu kvalitāti pilsētprojektēšanas, arhitektūras un vides jomā.

Mums aizvien vairāk nepieciešamas holistiskas stratēģijas un visu to personu un iestāžu, kas iesaistītas pilsētu attīstības procesā, saskaņota rīcība, kas pārsniedz atsevišķu pilsētu robežas. Visiem pārvaldes līmeņiem — vietējam, reģionālajam, valsts un Eiropas līmenim — jābūt atbildīgiem par mūsu pilsētu nākotni. Lai minēto vairāklīmeņu pārvaldi padarītu patiešām efektīvu, mums jāuzlabo nozaru politiku jomu koordinācija un jāattīsta jauns līmenis atbildībai par integrētu pilsētu attīstības politiku. Mums arī jānodrošina, lai tie, kuri īsteno minētās politikas visos līmeņos, apgūst vispārējas prasmes un daudzveidīgas profesionālās iemaņas, kas nepieciešamas pilsētu kā ilgtspējīgu kopienu attīstībai.

Mēs ļoti atzinīgi vērtējam Eiropas Savienības Teritoriālajā programmā iekļautos paziņojumus un ieteikumus, kā arī Eiropas iestāžu darbu, kas veicina integrētu viedokli par pilsētu jautājumiem. Mēs atzīstam Olborgas saistības kā vērtīgu ieguldījumu stratēģiskā un saskaņotā rīcībā vietējā līmenī un 2007. gada 27. aprīlī notikušā Eiropas arhitektūras politikas par celtniecības kultūru foruma secinājumus. Mēs ņemam vērā Eiropas Hartu par dzīvotspējīgām pilsētām ("*European Charter for a Network Vital Cities*").

Ministru ieteikumi

I. Plašāk izmantot integrētas pilsētu attīstības politikas pieejas

Integrēta pilsētu attīstības politika mums nozīmē vienlaicīgu un vienlīdzīgu to problēmu un interešu izskatīšanu, kas attiecas uz pilsētu attīstību. Integrēta pilsētu attīstības politika ir process, kurā tiek saskaņoti pilsētu politikas galveno jomu teritoriālie, nozaru un laika aspekti. Ekonomiskās jomas dalībnieku, ieinteresēto pušu un vispārējās sabiedrības iesaistīšana ir būtiski nozīmīga. Integrēta pilsētas attīstības politika ir ES Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas īstenošanas galvenais priekšnoteikums. Tās īstenošana ir Eiropas mēroga uzdevums, tomēr jāņem vērā vietējie apstākļi un vajadzības, kā arī subsidiaritātes princips.

Interesu saskaņošana, ko atvieglo integrētas pilsētu attīstības politikas veidi, veido stabilu pamatu valsts, reģionu, pilsētu, iedzīvotāju un ekonomiskās jomas dalībnieku vienprātībai. Apvienojot zināšanas un finanšu resursus, iespējams efektīvāk izmantot ierobežotos sabiedriskos līdzekļus. Publiskie un privātie ieguldījumi tiks labāk koordinēti. Integrēta pilsētu attīstības politika ietver ieinteresētās puses ārpus pārvaldes jomas un dod iedzīvotājiem iespēju aktīvi darboties, pilnveidojot tuvāko apkārtējo vidi. Vienlaikus minētie pasākumi var sniegt lielāku drošību plānošanas un ieguldījumu jomā.

Mēs ierosinām Eiropas pilsētām apsvērt iespēju izstrādāt integrētas pilsētu attīstības programmas pilsētai kopumā. To īstenošanai paredzētajiem instrumentiem būtu

- jāraksturo pilsētu un mikrorajonu priekšrocības un trūkumi, pamatojoties uz pašreizējās situācijas analīzi,
- jānosaka pastāvīgi attīstības mērķi pilsētu teritorijām un jāattīsta pilsētas redzējums,
- jāsaskaņo dažādie mikrorajonu, nozaru un tehniskie plāni un politikas, lai nodrošinātu to, ka paredzētās investīcijas palīdzēs veicināt pilsētu teritoriju līdzsvarotu attīstību,
- āsaskaņo un jākoncentrē līdzekļi, ko izmanto publiskā un privātā sektora dalībnieki un
- minētie instrumenti jākoordinē tos vietējā un aglomerāciju līmenī, kā arī jāiesaista iedzīvotāji un citas ieinteresētās puses, kas var sniegt ievērojamu ieguldījumu katra apgabala turpmākajā ekonomiskajā, sociālajā, kultūras un vides kvalitātes pilnveidošanā.

Jāpastiprina koordinācija vietējā un aglomerāciju līmenī. Mērķis ir līdzvērtīga pilsētu un lauku apgabalu, kā arī mazu, vidēju un lielu pilsētu un aglomerāciju partnerība. Mums jāpārtrauc vērtēt pilsētu attīstības politikas jautājumi un lēmumi katras pilsētas līmenī atsevišķi. Mūsu pilsētām jābūt kontaktpunktiem aglomerāciju attīstībā un jāuzņemas atbildība par teritoriālo kohēziju. Tādēļ būtu lietderīgi, ja mūsu pilsētas varētu aktīvāk iesaistīties savstarpējā tīklā Eiropas līmenī.

Integrēta pilsētu attīstības politika mums piedāvā virkni instrumentu, kas jau izrādījušies lietderīgi daudzās Eiropas pilsētās, izveidojot modernas, kooperatīvas un efektīvas pārvaldības struktūras. Tās ir ļoti nozīmīgas Eiropas pilsētu konkurētspējas uzlabošanai. Tās atvieglo savlaicīgu lietderīgu mājokļu celtniecības, ekonomikas, infrastruktūras un pakalpojumu attīstības koordinēšanu, cita starpā ņemot vērā esošos iedzīvotāju novecošanas un migrācijas virzienus un enerģētikas politikas apstākļus.

Integrētas pilsētu attīstības politikas ietvaros mēs uzskatām šādas rīcības stratēģijas par izšķiroši nozīmīgām Eiropas pilsētu konkurētspējas nostiprināšanā.

Augstas kvalitātes sabiedrisko telpu izveide un nodrošināšana

Sabiedrisko telpu kvalitātei, pilsētu ainavām, arhitektūrai un pilsētu attīstībai ir ļoti liela nozīme saistībā ar pilsētu iedzīvotāju dzīves apstākļiem. Kā jutīgi lokalizācijas faktori tie ir nozīmīgi, lai piesaistītu uz zinātnes atziņām balstītus uzņēmumus, kvalificētu un radošu darbaspēku un tūristus. Tādēļ jāpalielina arhitektūras, infrastruktūras plānošanas un pilsētplānošanas savstarpējā mijiedarbība, lai radītu pievilcīgas, lietotāju vajadzībām paredzētas sabiedriskās telpas un sasniegtu augstus standartus attiecībā uz dzīves vidi, t.s. "*Baukultur*" — būvkultūru. Šī vārda plašākajā nozīmē minēto jēdzienu saprot kā kultūras, ekonomikas, tehnoloģisko, sociālo un ekoloģisko aspektu kopumu, kas ietekmē plānošanas un būvniecības kvalitāti un procesu. Tomēr minēto pieeju nevajadzētu ierobežoti attiecināt vienīgi uz sabiedriskajām telpām. Būvkultūra ir vajadzīga gan pilsētai kopumā, gan tās apkārtnē. Gan pilsētām, gan valdībai jāliek just sava ietekme. Īpaši nozīmīgi tas ir arhitektūras mantojuma saglabāšanā. Jāsaglabā vēsturiskas celtnes, sabiedriskas telpas un to pilsētvides un arhitektūras vērtība.

Valsts pārvaldes iestādēm, reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī iedzīvotājiem un uzņēmumiem kopīgi jārada un jāsaglabā funkcionālas un labi projektētas pilsētu teritorijas, infrastruktūras un pakalpojumi.

Infrastruktūru tīklu modernizācija un energoefektivitātes uzlabošana

Ilgspējīgs, pieejams un lēts pilsētas transports, kas saistīts ar aglomerāciju transporta tīkliem, var sniegt būtisku ieguldījumu dzīves un vides kvalitātē. Jāvelta īpaša uzmanība satiksmes pārvaldībai un transporta veidu savstarpējai sasaistei, ietverot velosipēdistu un gājēju infrastruktūru. Pilsētas transportam jāatbilst dažādām prasībām attiecībā uz mājokļiem, darba vietām, vidi un sabiedriskajām telpām.

Tehniskā infrastruktūra, jo īpaši ūdens apgāde, notekūdeņu attīrīšanas iekārtas un citi piegādes tīkli savlaicīgi jāuzlabo un jāpielāgo mainīgajām vajadzībām, lai apmierinātu nākotnes prasības pēc kvalitatīvas pilsētvides.

Galvenie priekšnoteikumi ilgtspējīgiem komunālajiem pakalpojumiem ir energoefektivitāte un dabas resursu ekonomiska izmantošana, kā arī pakalpojumu ekonomiskā efektivitāte. Jāuzlabo ēku energoefektivitāte. Tas attiecas gan uz esošajām, gan jaunajām ēkām. Dzīvojamā fonda atjaunošana var ievērojami ietekmēt energoefektivitāti un iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanu. Īpaša uzmanība jāpievērš saliekamo konstrukciju namiem, kā arī vecām un nekvalitatīvām ēkām. Optimizēti un funkcionējoši infrastruktūras tīkli un energoefektīvas ēkas samazinās gan uzņēmumu, gan iedzīvotāju izmaksas.

Blīva dzīvojamo namu struktūra ir svarīgs pamats efektīvai un ilgtspējīgai resursu izmantošanai. To var panākt, izmantojot teritoriālo plānošanu un pilsētplānošanu, kas novērš pilsētu izplešanos, stingri kontrolējot zemes piedāvājumu un spekulatīvu attīstību. Īpaši ilgtspējīga izrādījusies stratēģija, pilsētu mikrorajonos apvienojot mājokļus, darba vietas, izglītību, pakalpojumus un atpūtu.

Pilsētām jāsniedz ieguldījums iedzīvotāju dzīves kvalitātes nodrošināšanā un uzlabošanā un jāpadara tās pievilcīgākas uzņēmumiem, izmantojot pilnvērtīgu informāciju un saziņas tehnoloģijas izglītības, nodarbinātības, sociālo pakalpojumu, veselības aprūpes pakalpojumu, drošības un drošuma jomā, kā arī pilsētu pārvaldības uzlabošanas pasākumus.

Mūsu pilsētām jāspēj pielāgoties arī klimata pārmaiņu radītajiem draudiem. Pareizi izstrādāta un plānota pilsētas attīstība var nodrošināt zemu oglekļa emisiju līmeni, pielāgojot izaugsmi un uzlabojot vides kvalitāti. Pilsētas var sasniegt minētos rezultātus, izmantojot inovatīvus preventīvus, risku mazinošus un pielāgošanās pasākumus, kas savukārt palīdz attīstīties jauniem uzņēmējdarbības virzieniem un uzņēmumiem, kuru darbības rezultātā oglekļa emisijas saglabājas zemā līmenī.

Proaktīva inovācija un izglītības politika

Pilsētās tiek radīts un arī sniegts daudz zināšanu. Pilsētas zināšanu potenciāla pilnīga izmantošana ir atkarīga no pirmsskolas un skolas izglītības kvalitātes un zināšanu nodošanas iespējām, ko sniedz izglītības un apmācību sistēmas, kā arī sociālie un kultūras tīkli, mūžizglītības iespējām, augstas akadēmisko mācību iestāžu kvalitātes, zinātniskās pētniecības institūtiem un zināšanu nodošanas tīkla starp rūpniecības, uzņēmējdarbības un pētnieciskajām aprindām.

Integrēta pilsētas attīstības politika var veicināt iepriekš minēto aspektu uzlabojumu, piemēram, tuvinot ieinteresētās puses, atbalstot tīklus un optimizējot lokalizētās struktūras. Integrēta pilsētu attīstība veicina sociālo un starpkultūru dialogu.

Integrēta pilsētu attīstības stratēģija, kooperatīva pilsētas attīstības pārvalde un laba pārvaldība var sniegt ieguldījumu Eiropas pilsētu potenciāla mērķtiecīgā izmantošanā, jo īpaši attiecībā uz konkurētspēju un izaugsmi, kā arī atšķirību mazināšanā mikrorajonos un starp tiem. Tās iedzīvotājiem sniedz sociālās un demokrātiskās līdzdalības iespēju.

II. Jāvelta īpaša uzmanība mazāk attīstītiem mikrorajoniem saistībā ar pilsētu kopumā.

Pilsētas sastopas ar nopietnām problēmām, jo īpaši saistībā ar pārmaiņām ekonomiskajās un sociālajās struktūrās un globalizāciju. Cita starpā, augsts bezdarba līmenis un sociālā atstumtība ir īpašas problēmas. Vienas pilsētas robežās atsevišķos rajonos iespējamās ievērojamas atšķirības ne tikai ekonomisko un sociālo iespēju jomā, bet arī vides kvalitātē. Turklāt sociālās atšķirības un ekonomiskās attīstības atšķirības bieži vien turpina pieaugt, radot destabilizāciju pilsētās. Sociālās integrācijas politika, kas palīdz mazināt nevienlīdzību un novērst sociālo atstumtību, būs labākā garantija drošības saglabāšanai mūsu pilsētās.

Lai sasniegtu sociālās kohēzijas integrācijas mērķus pilsētās un pilsētu teritorijās (urbanizācijas zonās), efektīvs līdzeklis var būt pareizi plānota sociālo mājokļu politika. Veselīgi, piemēroti un lēti mājokļi var padarīt pilsētas mikrorajonus pievilcīgākus gan jauniešiem, gan vecāka gadagājuma cilvēkiem. Tas ir ieguldījums mikrorajonu stabilitātē.

Labāk ir laikus pamanīt brīdinošos signālus un savlaicīgi un efektīvi veikt koriģējošus pasākumus. Tas ļauj ietaupīt līdzekļus. Kad rajonā sākusies lejupslīde, to pārveidot var būt daudzkārt dārgāk un sarežģītāk. Valdībai jāpiedāvā situāciju risinājumi un ierosinājumi panīkušo rajonu iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabošanai. Iedzīvotāju aktīva iesaistīšanās un labāks politisko pārstāvju, iedzīvotāju un ekonomiskās jomas dalībnieku dialogs ir būtiski nozīmīgs, lai atrastu vislabāko risinājumu katrai nepietiekami attīstītai pilsētas teritorijai.

Integrētas pilsētu attīstības politikas ietvaros mēs uzskatām šādas rīcības stratēģijas, kas pamatojas uz integrētu pilsētu attīstības politiku, par izšķiroši nozīmīgām nepietiekami attīstītām pilsētu teritorijām.

Fiziskās vides uzlabošanas stratēģijas

Ekonomiskā aktivitāte un ieguldījumi, no vienas puses, un ļoti kvalitatīvas pilsētu struktūras, stabila vide un moderna un efektīva infrastruktūra un pakalpojumi, no otras puses, ir savstarpēji cieši saistīti. Tādēļ ir jāuzlabo esošais dzīvojamais fonds nepietiekami attīstītos pilsētu rajonos attiecībā uz dizainu, tehnisko stāvokli un energoefektivitāti. Mājokļu celtniecības standartu uzlabojumi jaunajās ēkās, kā arī esošajos lielajos saliekamo konstrukciju namos, vecajās un nekvalitatīvajās ēkās ES rada vislielākās iespējas saistībā ar energoefektivitātes palielināšanu un tādējādi dod iespēju cīnīties ar klimata pārmaiņām.

Lai palielinātu ieguldījumu ilgtspēju fiziskās vides uzlabošanā, tie jāiekļauj ilgtermiņa attīstības stratēģijā, kas cita starpā ietver arī turpmākus publiskos un privātos ieguldījumus.

Vietējās ekonomikas nostiprināšana un vietējā nodarbinātības politika

Pasākumos nepietiekami attīstīto rajonu ekonomiskās stabilizācijas nodrošināšanai jāizmanto arī pašu mikrorajonu ekonomiskie spēki. Šajā sakarā piemēroti instrumenti būs darba tirgus un ekonomikas politika, ko veido atbilstoši atsevišķu mikrorajonu vajadzībām. Mērķis ir radīt un nodrošināt darbavietas un atvieglot jaunu uzņēmumu veidošanu. Jo īpaši jāuzlabo vietējā darba tirgus pieejamības iespējas, piedāvājot uz pieprasījumu orientētas apmācības. Plašāk jāizmanto arī nodarbinātības un apmācību iespējas vietējā ekonomikā.

Eiropas Savienība, dalībvalstis un pilsētas tiek aicinātas izveidot labākus nosacījumus un instrumentus, lai stiprinātu vietējo ekonomiku un līdz ar to vietējos darba tirgus, jo īpaši veicinot sociālo ekonomiku un sniedzot iedzīvotājiem draudzīgus pakalpojumus.

Proaktīva izglītība un apmācību politika bērniem un jauniešiem

Situācijas uzlabošana izglītības un apmācību jomā saistībā ar proaktīvu politiku bērniem un jauniešiem ir izšķiroši nozīmīgs sākumpunkts situācijas uzlabošanai mazāk attīstītajos mikrorajonos.

Jānodrošina plašākas izglītības un apmācību iespējas un jāuzlabo tās mazāk attīstītajos mikrorajonos, piemērojot minētās iespējas attiecīgajos rajonos dzīvojošo bērnu un jauniešu vajadzībām. Ar politikas, kas koncentrēta uz bērniem un jauniešiem un pielāgota sociālajai videi, kurā viņi dzīvo, starpniecību mums jāveicina mazāk attīstītajos mikrorajonos dzīvojošo bērnu un jauniešu iespējas līdzdarboties un realizēt savus mērķus, un ilgtermiņā jānodrošina iespēju vienlīdzība.

Efektīva un lēta pilsētas transporta veicināšana

Daudzos mazāk attīstītos mikrorajonos papildu šķēršļus rada nepietiekami transporta pakalpojumi, kā arī neapmierinoši vides apstākļi, kas turpina mazināt minēto rajonu pievilcību. Efektīva un lēta

sabiedriskā transporta sistēmas attīstība sniegs šo rajonu iedzīvotājiem līdzvērtīgas iespējas attiecībā uz mobilitāti un pieejamību, ko viņiem ir tiesības saņemt.

Lai sasniegtu minēto mērķi, transporta plānošanā un satiksmes pārvaldībā minētajos rajonos aizvien vairāk jāparedz transporta negatīvās ietekmes uz vidi samazināšana un jāorganizē transports tā, lai minētos rajonus labāk integrētu pilsētā un visā reģionā. Tam būs nepieciešami arī attiecīgi tīkli gājējiem un velosipēdistiem.

Jo labāk mums izdosies ekonomiski stabilizēt mazāk attīstītos mikrorajonus, tos sociāli integrēt un uzlabot minēto rajonu fizisko vidi un transporta infrastruktūru, jo lielākas ir iespējas, ka mūsu pilsētas ilgtermiņā saglabāsies kā sociālā progresa, izaugsmes un inovāciju vietas.

Ministru ieteikumi

Pilsētu attīstības politika jāizstrādā valsts līmenī, un stimuli inovatīviem risinājumiem arī jāizstrādā gan valsts, gan arī citos līmeņos.

Mūsu pilsētām nepieciešams pietiekams darbības mērogs, lai atbildīgā veidā un uz stabiliem finansiāliem pamatiem varētu risināt vietēja rakstura uzdevumus, kas nodrošina ilgtermiņa stabilitāti. Tādēļ ir arī svarīgi, lai dalībvalstīm būtu iespēja izmantot Eiropas struktūrfondus plašām integrētām pilsētu attīstības programmām. Šo līdzekļu izmantošanā liela uzmanība jāvelta īpašām grūtībām un iespējamajiem risinājumiem, kā arī jāņem vērā dalībvalstu iespējas, problēmas un īpatnības. Ja tas vēl nav izdarīts, vietējam pašvaldībām jāpilnveido nepieciešamās iemaņas un jāpaaugstina efektivitāte, lai īstenotu integrētu pilsētu attīstības politiku, arī nolūkā panākt vispārēju kvalitāti un ilgspēju apbūvētā vidē.

Jaunās ES iniciatīvas JESSICA un JEREMIE, kas atbalsta pilsētu attīstības un MVU fondu izveidi, izmantojot tādu finansēšanas tehniku, ar kuru mobilizē privātkapitālu integrēto pilsētu attīstības stratēģiju īstenošanas procesā, piedāvā daudzsoļošanas iespējas uzlabot tradicionālo valsts un Eiropas finanšu līdzekļu efektivitāti.

Valstu līmenī valdības struktūrvienībām skaidrāk jāatzīst pilsētu nozīmīgums, lai realizētu valsts, reģionālā un vietējā mēroga centienus, kā arī politiku ietekmi uz tiem. Labāk jāaskaņo un jāintegrē dažādu valdības iestāžu centieni, kas ietekmē ar pilsētām saistītos jautājumus, lai tie viens otru papildina, nevis ir savstarpējā pretrunā.

Mēs uzsveram sistemātiskas un strukturētas pieredzes un zināšanu apmaiņas nozīmīgumu ilgspējīgas pilsētu attīstības jomā. Mēs lūdzam Eiropas Komisiju konferencē, kas tiks organizēta saskaņā ar iniciatīvu "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" iepazīstināt ar paraugprakses apmaiņas rezultātiem, pamatojoties uz Leipcigas Hartas vadlīnijām. Turklāt mums nepieciešama Eiropas platforma, lai apkopotu un izstrādātu paraugpraksi, statistiku, salīdzinošos pētījumus, novērtējumu, salīdzinošos pārskatus un citus pētnieciskus līdzekļus ar nolūku visos līmeņos un visās nozarēs atbalstīt pilsētu attīstībā iesaistītās ieinteresētās puses. Nākotnē mēs turpināsim veicināt un pastiprināt politikas

veidotāju, praktiķu un pētnieku zināšanu un pieredzes apmaiņu vietējā, reģionālajā un Eiropas līmenī, lai stiprinātu pilsētu dimensiju ES Ilgtspējīgas attīstības stratēģijā, Lisabonas stratēģijā un Eiropas Nodarbinātības stratēģijā.

Eiropai ir vajadzīgas pilsētas un reģioni, kuri ir spēcīgi un labi piemēroti dzīvei.
